

EESC Info

European Economic and Social Committee

A bridge between Europe and organised civil society

April 2022 | LV

“EESK Info” SPECIĻIZDEVUMS – “EESK – Ukrainai

“Vietējais skatījums” – S3 17. sērija – Pilsoniskā sabiedrība vienota pret Krievijas agresiju

Kopš 2022. gada 24. februāra Ukraina cīnās pret Krievijas iebrukumu. Papildus militārajam un finansiālajam atbalstam, kas tiek saņemts no visas pasaules, Eiropas un Ukrainas pilsoniskā sabiedrība strādā roku rokā, lai palīdzētu grūtībās nonākušām kopienām. Šajā “Vietējā skatījuma” sērijā mēs uzaicinājam dažus to pārstāvjus pastāstīt par savu darbību.

Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas locekle **Elena Calistru** skaidro, kā un kāpēc daudzi Rumānijas iedzīvotāji palīdz ukraiņu bēgļiem rast pajumti un pārtiku. Viņa arī pastāsta par EESK lomu, kas, izmantojot savu tīklu, spēj ātri izveidot mehānismus, lai palīdzētu visvājākajiem.

Marta Barandiy, Briselē un Kijevā bāzētās NVO “Promote Ukraine” dibinātāja, mums izklāsta Ukrainas redzējumu par esošo situāciju. Viņa mums pastāsta par to, kā ir mainījies viņas darbs, kopš izcēlās karš, kāda izšķirīgi svarīga loma ir pilsoniskajai sabiedrībai un kā Ukrainas tauta nekad nepadosies iebrucējam.

Visbeidzot, laikraksta “Gazeta Wyborcza” galvenā redaktora vietnieks **Bartosz Wieliński** pastāsta par kara ietekmi uz Poliju un to, kā Polijas iedzīvotāji pieņem jaunu pieeju saistībā ar bēgļu pieplūdumu. Viņš skaidro, piemēram, kā skolu sistēma uzņem Ukrainas jauniešus un viņiem palīdz. (tk)

Available Languages:

ES	BG	CS	DA	EN	DE	ET	FR	EL	GA	HR	IT	LV	LT	HU	MT
NL	PL	PT	FI	RO	SK	SL	SV								

REDAKTORA SLEJA

Redakcijas sleja

Mēs solidarizējamies ar Ukrainu

Cienījamie lasītāji!

Šajā traģiskajā laikā, kad Krievija bez iemesla un pamatojuma ir uzsākusi militāru agresiju pret Ukrainu, mēs apliecinām solidaritāti Ukrainas cilvēkiem.

Marta plenārsesijā spēcīgu emocionālu lādiņu debatēs ienesa Ukrainas un Krievijas pilsoniskās sabiedrības pārstāvji, kuri dalījās ar savu tiešo kara pieredzi. *“Šis karš nav tikai militāra agresija pret Ukrainu, bet arī noziegums pret cilvēci”* – tādi bija Ukrainas Nacionālās trīspusējās sociālās un ekonomiskās padomes priekšsēdētāja **Anatoliy Kinakh** vārdi, kas izraisīja rezonansi plenārsesijas dalībnieku un viesu vidū.

Komitejas locekļi atbalstīja [rezolūciju “Karš Ukrainā un tā ekonomiskā, sociālā un vidiskā ietekme”](#), pauda solidaritāti ar Ukrainu un izcēla pilsoniskās sabiedrības lomu palīdzības sniegšanā Ukrainas iedzīvotājiem un bēgļiem.

Eiropa piedzīvo vislielāko bēgļu krīzi kopš II Pasaules kara, jo vien mēneša laikā bēgļu gaitās ir devušies 3,5 miljoni Ukrainas iedzīvotāju, tostarp 1,8 miljoni bērnu. Šajā laikā Eiropa ir vienota ar Ukrainas tautu un rūpējas, lai solidaritāte pārtaptu darbos.

Kopš kara sākuma ir vērojama ārkārtīga iejūtība pret Ukrainas bēgļiem, priekšzīmīga solidaritāte, vienotība un pašizliedzība.

Pilsoniskā sabiedrība ir kopā ar Ukrainas tautu. Ukrainas nācija cīnās par mieru un drošību visu mūsu labā. Tās humānajai traģēdijai nav robežu – tā skar mūs visus.

Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja, kas pārstāv organizēto pilsonisko sabiedrību, rūpējas par to, lai vārdi pārtaptu darbos. Mūsu locekļi un viņu organizācijas apņēmīgi palīdz Ukrainas

bēgļiem visos iespējamajos veidos un darbojas ļoti aktīvi.

Mēs esam izveidojuši īpašu Ukrainai paredzētu tīmekļa vietni:

<https://www.eesc.europa.eu/en/initiatives/eesc-ukraine>, kurā iespējams iepazīties ar darbu un iniciatīvām, kuras īsteno mūsu locekļi un viņu pilsoniskās sabiedrības organizācijas.

Cillian Lohan, EESK priekšsēdētājas vietnieks

NO UKRAINAS PA CEĶU UZ...

Pateicoties žurnālistu, fotogrāfu un operatoru nenogurstošajam un varonīgajam darbam, kuri dodas tur, kur to nevaram mēs, mūsu acu priekšā paveras Ukrainas tragiskā vēsture.

Viens no viņiem – poļu fotogrāfs **Sławek Kaminski** – atsūtīja mums fotogrāfijas no Baltkrievijas un Polijas robežas – Polijas pilsētas Rzeszów –, un Polijas un Ukrainas robežas, Medyka-Shehyni.

Šodien mēs publicējam otro izdevumu no Polijas un Ukrainas robežas. Pateicamies par attēlos uztvertajiem brīžiem! (ehp)

Foto: Sławek Kaminski/GW

RUNĀSIM BEZ APLINKIEM!

Sadaļā “Runāsim bez aplinkiem!” mēs aicinām EESK locekļus uzsvērt tos atzinuma vai iniciatīvas aspektus, kurus viņi uzskata par svarīgiem. Šoreiz mēs lūdzām ES un Ukrainas Pilsoniskās sabiedrības platformas līdzpriekšsēdētāju **Veselin Mitov** izskaidrot platformas nozīmi un it īpaši tās uzdevumu saistībā ar pašreizējo karu Ukrainā.

ES un Ukrainas pilsoniskās sabiedrības platforma tika izveidota 2015. gadā saskaņā ar 2014. gada 21. martā parakstītā ES un Ukrainas asociācijas nolīguma 469. pantu, un tā dod iespēju abu pušu pilsoniskās sabiedrības organizācijām uzraudzīt nolīguma īstenošanu. (at)

“MŪSU PIRMAIS UZDEVUMS TAGAD IR UKRAINAS KARA BĒGŅU INTEGRĀCIJĀ EIROPAS SABIEDRĪBĀ”

Man kā ES un Ukrainas pilsoniskās sabiedrības platformas līdzpriekšsēdētājam ir jāatjauno un jāuztur saiknes starp platformas locekļiem, kuri pārstāv darba devējus, darba ņēmējus un NVO. Šajā izšķirošajā laikā, kad Ukrainā turpinās karš, mums ir jāuztur kontakti ar Pilsoniskās sabiedrības platformas dalībniekiem Ukrainā.

Ja spēsim uzturēt aktīvas saiknes un nodrošināt tīkla darbību, mēs varam panākt progresu prioritāšu īstenošanā. Pašlaik galvenajam mērķim vajadzētu būt Ukrainas iedzīvotāju praktisko vajadzību apzināšanai un redzējumam par to, kā mēs kā ES Pilsoniskās sabiedrības platformas dalībnieki varam palīdzēt Ukrainas kolēģiem solidaritātes darbībās šajā ārkārtīgi sarežģītajā situācijā.

Tomēr uzskatu, ka mūsu svarīgākais uzdevums ir palīdzēt Ukrainas kara bēgļu integrācijā, jo vairāk nekā pieci miljoni cilvēku ir aizbēguši uz kaimiņvalstīm un citām Eiropas valstīm. Gaidāmajā ES un Ukrainas pilsoniskās sabiedrības platformas sanāsmē mūsu darba kārtības prioritātei vajadzētu būt Ukrainas bēgļu sociālajai un ekonomiskajai integrācijai. Mums ir jāatrod veidi, kā Ukrainas pieaugušos un bērnus iekļaut atsevišķu valstu sociālajā un ekonomiskajā struktūrā, lai palīdzētu mazināt kara radīto traumu. Protams, kad karš būs beidzies, mūsu nākamais solis būs palīdzēt šiem cilvēkiem atgriezties Ukrainā.

Mēs iestājamies ar Ukrainas tautu un kā pilsoniskās sabiedrības platforma paužam mūsu pilnīgu solidaritāti.

Veselin Mitov, EESK loceklis, ES un Ukrainas pilsoniskās sabiedrības platformas līdzpriekšsēdētājs

“VIENS JAUTĀJUMS...”

Viens jautājums...

Rubrikā “Viens jautājums...” bijušais EESK loceklis David Stulík atbild uz “EESK info” jautājumu par Ukrainas kara iespējamajām sekām.

David Stulík pašlaik ir vecākais analītiķis un Austrumeiropas programmas vadītājs Čehijas domnīcā “Eiropas vērtību centrs drošības politikas jomā”. Viņš ir arī Čehijas un Ukrainas oficiālā pilsoniskās sabiedrības foruma līdzpriekšsēdētājs. Pirms tam viņš 12 gadus darbojās ES diplomāta amatā Ukrainā kā preses un informācijas speciālists ES delegācijā. Pēc Čehijas Republikas pievienošanās Eiropas Savienībai Čehijas valdība viņu iecēla par Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas locekli, kurā viņš pārstāvēja Čehijas nevalstisko sektoru un bija arī ziņotājs par Baltkrieviju. Viņa interešu un ekspertzināšanu jomas ir ES paplašināšanās un kaimiņattiecību politika, pilsoniskās sabiedrības attīstība, ES komunikācijas politika, ES lobījs, pilsoniskais dialogs un postkomunistiskās pārejas sociālekonomiskās sekas. (ab)

David Stulík: “Mēs piedzīvojam vēl nepieredzētu solidaritātes un atbalsta vilni Ukrainai”

EESK info: Saskaroties ar Krievijas karu pret Ukrainu, mēs vērojam vēl nepieredzētu pilsoniskās sabiedrības mobilizāciju aktīvos centienos palīdzēt Ukrainas tautai. Kādas ir visnozīmīgākās darbības šajā milzīgajā cilvēkresursu atbalsta vilnī Ukrainai – humānā palīdzība, transports, izglītība, izmitināšana, skolas, svešvalodu apguve? Kādas ir atziņas mums kā pilsoņiem, kuri saskaras ar cilvēcisku traģēdiju?

David Stulík: Eiropas Savienībā vērojama solidaritātes un atbalsta vilnis Ukrainai ir vēl nepieredzēts, un tas rada cerību, ka galu galā Eiropas vērtības uzvarēs Krievijas barbarismu un nežēlīgu brutālas varas izmantošanu.

Ir tik aizkustinoši un emocionāli iedrošinoši vērot visu humāno palīdzību, ko eiropieši sniedz Ukrainai. Tomēr mums jāapzinās dažas lietas, kas ES pilsoniskajai sabiedrībai ir jāņem vērā.

Pirmkārt, palīdzot Ukrainas bēgļiem apmierināt visas viņu vajadzības (izmitināšana, bērnu izglītība, darbs), mēs nodarbojamies ar sekām, ko rada Putina Krievijas pastrādātās ļaundarības un kara noziegumi. Tomēr mums ir jāpievēršas cēlonim, kas izraisīja šos nežēlīgos noziegumus. Iemesls tam ir Putina režīms, kas joprojām bauda plašu atbalstu Krievijas cilvēku vidū.

Ja mums izdosies to apturēt, mēs arī apturēsim Ukrainas bēgļu plūsmu uz Eiropu. Ukraiņi būtu laimīgāki palikt paši savā valstī un tur dzīvot mierā.

Līdz ar to mēs nonākam pie otrā elementa attiecībā uz to, ko, manuprāt, vajadzētu panākt Eiropas pilsoniskajai sabiedrībai. Mums visiem ir jāaptur Krievijas vadības bezjēdzīgā rīcība.

Mums jāapzinās, ka viņi uzbrūk arī mums, ne tikai Ukrainai. Krievijas propaganda mūs – ES un NATO – iztēlo kā savus galvenos ienaidniekus, kas izmanto Ukrainu kā marioneti pret Krieviju.

Ņemot vērā iepriekš teikto, rodas loģisks jautājums – kā apturēt Putina Krieviju. Ekonomiskās sankcijas vien neizraisīs režīma maiņu Krievijā.

Baidos, ka vienīgais risinājums, kā apturēt Putinu, ir viņa armiju militārā sakāve Ukrainā. Tai šobrīd vajadzētu būt prioritātei Nr. 1, lai apturētu nevainīgu civiliedzīvotāju nonāvēšanu Ukrainā un novērstu kara izplatīšanos uz citām Eiropas daļām. Nav šaubu, ka Krievijas agresīvā rīcība un plāni skar arī mūs, vismaz dažas ES dalībvalstis, it īpaši Austrumeiropā un Centrāleiropā. Jā, mēs esam arī Krievijas ģenerāļu radarā kā vēl viens “leģitīms” mērķis.

Ja karš Ukrainā netiks pārtraukts šodien, mēs būsim nākamie, un karš nonāks arī līdz mums. Mums jāatzīst, ka de facto mēs jau tagad esam šajā karā. Vismaz šādi ES un NATO lomas tiek atspoguļotas Krievijas (cenzūrai pakļautajos) medijos.

Tāpēc mums, eiropiešiem, būtu jādara viss iespējamais, lai sniegtu ieguldījumu Ukrainas uzvarai kaujas laukā. Līdzās stingrākām ekonomiskajām un citām sankcijām pret Krieviju mums jābūt gataviem piegādāt Ukrainas armijai visus nepieciešamos militāros līdzekļus, ko tā lūdz.

Pats esmu pacifists, bet šis ir izšķirošs brīdis, kad liberālajām demokrātijām ir jāaizstāvas pret tiem, kuri plāno tās iznīcināt. Šie mūsu ienaidnieki saprot tikai spēka un militārās varas valodu. Mums nevajadzētu baidīties un kaunēties to pielietot, jo mūsu kā demokrātiskas sabiedrības izdzīvošana ir apdraudēta.

UZMINIET, KAS IERADIES VIESOS!

Pārsteiguma viesis

Katru mēnesi rubrikā “Pārsteiguma viesis” mēs iepazīstināsim ar kādu personību, kas ar savu darbu un apņēmību var iedvesmot citus. Šo cilvēku drosme, raksturs un griba rīkoties ir piemēra vērti, savukārt viņu profesionalitāte ir pelnījusi cieņu.

Šomēnes pie mums viesojas ukraiņu žurnāliste **Tetyana Ogarkova**, kura atbild par organizācijas Ukraine Crisis Media Center starptautisko jautājumu departamentu un kura ir raidieraksta Explaining Ukraine līdzvadītāja. Viņa ir arī Kijevas Mohila akadēmijas docente un Parīzes XII Valdemarnas universitātes humanitāro zinātņu doktore.

Tetyana bieži tiek aicināta piedalīties televīzijas un radiopārraidēs visā pasaulē un stāstīt par ukraiņu tautas traģēdiju, kuru viņa analizē ar dziļu izpratni.

Šajā CESEinfo speciālizlaidumā viņa dalās ar savu personisko pieredzi, kas ir īpaši skaudra tāpēc, ka aprakstīta, atrodoties ienaidnieka apsēstajā, kara šausmu plosītajā un varonīgajā Ukrainā, kur viņa atrodas joprojām. (eh)

Tetyana Ogarkova: Putina p?d?jais karš

2022. gada 24. februārī piecos no rīta mūs uzmodināja savādi, tālumā dzirdami trokšņi, kas šķita līdzīgi sprādzieniem. Bērni mierīgi gulēja savās gultās, bet telefons aizgūtnēm signalizēja par jaunām ziņām. Bija sācies karš. Sprādzieni, kas izrādījās raķešu triecieni, tika konstatēti Kijivā, Harkivā, Ivanofrankivskā un citās Ukrainas pilsētās.

Pirmie triecieni iznīcināja daudzdzīvokļu ēku militārajā zonā Brovaros, kur dzīvoja mūsu vecākās meitas deju skolotājs. Pēc dažām stundām es sēdos automašīnā, lai dotos meklēt draudzeni, kura vairs neatbildēja uz tālruņa zvaniem. Man pretim brauca krievu tanki. To kāpurķēdes atstāja pēdas asfaltā.

Kopš šīs sāpīgās atmošanās 2022. gada 24. februāra rītā, kad tika iznīcināta mūsu agrākā dzīve, mēs ne brīdi neesam zaudējuši modrību. Uz savu jauno realitāti mēs raugāmies ar skaidru skatu. Pirmajā kara nedēļā

mēs pirmo reizi piedzīvojām, kā tas ir, kad draugi kļūst cīņā. Mēs uzzinājām arī to, ka Ukrainas armija ir spējīga pretoties otrajai pasaulē spēcīgākajai armijai. Mēs uzzinājām, ka eiropieši mums piegādā ieročus un apspriež jaunas sankcijas.

Par Krieviju atklāsme ir visskarbākā. Šķiet neaptverami, kā vispār iespējams krist tik zemu, kā kareivji, kas lielās savām sievām par izpostītajos ciematos nozagtām kafijkannām, paklājiem un pat veļasmašīnām. Mēs

nespējam noticēt viņu cietsirdībai: ar lodi pakausī viņi nogalina neapbruņotus civiliedzīvotājus, viņi izvaro ukraiņu sievietes viņu bērnu priekšā un dedzina viņu ķermeņus. Viņi bombardē slimnīcas un katru dienu bez izņēmuma uz mums raida raķešu šāviņus. Neaptverama ir viņu muļķība: ilgāk nekā mēnesi krievu kareivji ir rakuši tranšejas Čornobiļas apkārtnē, lai vēlāk tiktu nogādāti Baltkrievijā ar radiācijas sindromu, kas jau ir kļuvis par cēloni vairāku cilvēku nāvei.

Ar skaidru skatu mēs raugāmies uz mūsdienu Krievijas realitāti. Putins nav vienīgais šī kara vadonis. Kā liecina nesen veikts Levada centra pētījums, viņu atbalsta 85 % Krievijas iedzīvotāju.

Ir pienācis laiks stāties pretim šai jaunajai realitātei. Ukrainas kareivju varonīgā pretošanās, Rietumu partneru militārais atbalsts un spēcīgās sankcijas dara savu.

Tomēr karš vēl nav beidzies. Svarīga ir izturība, svarīgi ir nepadoties, nevienam brīdi neaizmirst, ka nedrīkst vieglprātīgi vai pārāk ātri piekāpties, lai tikai panāktu pamieru. Mieru vēlamies mēs visi. Mums ir dota unikāla iespēja panākt, lai šī vārdā nenosaucamā Krievijas agresija kļūtu par tās pēdējo karu. To nav iespējams panākt ne ar kādu pamieru vai teritoriālu piekāpšanos un kompromisiem – tas tikai dotu Krievijai iespēju dižoties ar daļēju uzvaru un stiprinātu krievu sabiedrības agresivitāti un atriebības kāri. 1992. gadā Piedņestrā, 2008. gadā Gruzijā, 2014. gadā Krimā un Donbasā – ik pēc desmit gadiem Krievija ir likmi cēlusi arvien augstāk un pastiprinājusi draudus šiem reģioniem. Kremlis nav palaidis garām nevienam Rietumu vājuma brīdi, un katru reizi to izmantojis par ieganstu turpmākai agresijai. Raudzīsimies patiesībai acīs! Lai panāktu mieru, ir jāturpina karš. Karš pret Krieviju.

Mums būs jābūt drosmīgiem. Drosmīgiem un izturīgiem. Tas neattiecas vien uz ukraiņu kareivjiem, bet arī uz mūsu Rietumu partneriem, kuriem būs jāstiprina sankcijas (lai iznīcinātu Krievijas ekonomiku) un jāpiegādā ukraiņiem vajadzīgie uzbrukuma ieroči (lai izdzītu Krievijas karaspēku no savas teritorijas).

Mums būs arī jābūt stingriem. Pietiekami stingriem, lai pēc neizbēgamā Krievijas zaudējuma atbildību par šo necivilizēto barbarismu liktu nest it visiem Krievijas pilsoņiem. Lai reparācija būtu jāmaksā divām vai trijām paaudzēm. Lai vēstures grāmatās tiktu detalizēti aprakstīti krievu kara noziegumi. Lai Maskavas centrā tiktu atvērts Mariupoles vai Bučas kauju muzejs.

Tikai pēc šī pašnāvnieciskā kara beigām būs iespējams sākt domāt par jaunu Krieviju, kuru vairs nemāks aizskartas impērijas komplekss un vēlme uz savu kaimiņu rēķina atjaunot savu agrāko spozmi.

2022. gada 24. februārī, uzmodināti piecos no rīta, mēs dzirdējām, kā Putins par savas militārās operācijas mērķi nosauc denacifikāciju un demilitarizāciju. Ir laiks atmosties. Ukrainu nav nepieciešams denacificēt vai demilitarizēt. Toties Krieviju gan.

EESK JAUNUMI

EESK debates par rezolūciju “Karš Ukrain? un t? ekonomisk?, sociāl? un vidisk? ietekme”

Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja 24. martā pieņēma rezolūciju “Karš Ukrainā un tā ekonomiskā, sociālā un vidiskā ietekme”. Līdztekus tam norisinājās Eiropadomes samits, kura darba kārtības centrā bija kara jautājums.

Pēc debatēm, kurās piedalījās iekšlietu komisāre **Ylva Johansson** un vairāki vadošie Ukrainas un Krievijas pilsoniskās sabiedrības pārstāvji, plenārsesijas dalībnieki pieņēma rezolūciju.

Komitejas locekļi pauda solidaritāti ar Ukrainu un uzsvēra pilsoniskās sabiedrības lomu palīdzības sniegšanā Ukrainas iedzīvotājiem un bēgļiem.

Priekšsēdētāja **Christa Schweng** atklāja debates, uzsverdama: “Šis iebrukums apdraud mūsu drošību un vērtības. Eiropas Savienībai ir visas

tiesības stingri nostāties līdzās Ukrainai un dot vienotu un solidāru atbildi.”

Iekšlietu komisāre **Ylva Johansson** uzsvēra, ka EESK ir ļoti svarīga loma zināšanu izmantošanā vietējos apstākļos. Eiropa līdz šim ir uzņēmusi 3,5 miljonus Ukrainas bēgļu, kuru vidū ir 1,8 miljoni bērnu. Ir vērojama vēl nepieredzēti plaša un spēcīga pilsoniskās sabiedrības solidaritāte ar cilvēkiem, kuri bēg no kara Ukrainā: “Tāpēc mums visiem ir iemesls lepoties, ka esam Eiropieši,” piebilda Y. Johansson.

Visu triju EESK grupu priekšsēdētāji un rezolūcijas ziņotāji norādīja, ka kara seku dēļ Eiropai priekšā ir būtiski izaicinājumi.

EESK darba devēju grupas priekšsēdētājs **Stefano Mallia** skaidroja: “Rezolūcijā mēs esam atzinīgi novērtējuši līdz šim veiktos humanitāros pasākumus un mudinām dalībvalstis vēl vairāk palīdzēt Ukrainai.”

Darba ņēmēju grupas priekšsēdētājs **Oliver Röpke** norādīja: “Viens no maniem galvenajiem vēstījumiem ir tas, ka starptautiskajai sabiedrībai un Eiropai šajā situācijā ir jābūt vienotām.”

Grupas “Daudzveidība Eiropā” priekšsēdētājs **Séamus Boland** viņiem piebilda: “Krievijas iebrukums Ukrainā ir visvairāk nepamatotā agresija Eiropas kontinentā kopš 1939. gada, un mums ir jāiestājas pret to.”

Ukrainas un Krievijas pilsoniskās sabiedrības pārstāvji ar savu tiešo kara pieredzi ienesa debatēs spēcīgu emocionālu devu.

Kustības “Open Russia” dibinātājs **Mihails Hodorkovskis**, runādams par dezinformācijas traģiskajām sekām, teica: “Mēģināt apkarot dezinformāciju ir mūsu uzdevums pat ārpus Krievijas.”

Ukrainas Nacionālās trīspusējās sociālo un ekonomikas lietu padomes priekšsēdētājs **Anatolijs Kinaks** šo Krievijas rīcību raksturoja kā “noziegumu pret civilizāciju, nevis tikai militāru agresiju”.

Ukrainas Pilsoniskās sabiedrības platformas priekšsēdētājs **Aleksandrs Šubins** aicināja Eiropu turpināt atbalsta sniegšanu Ukrainai un tās virzībai uz iekļaušanos Eiropas saimē.

Ukrainas Tirdzniecības un rūpniecības palātas priekšsēdētājs **Genādijs Čižikovs** aicināja Eiropas darba devējus un uzņēmējdarbības organizācijas atbalstīt Ukrainas uzņēmumus.

Noslēgumā Ukrainas Nacionālās personu ar invaliditāti asamblejas pārstāve **Jevgēnija Pavlova** aicināja neaizmirst par ukraiņiem ar invaliditāti, kuriem ir nepieciešama īpaša uzmanība. (at)

[Viss EESK deklarācijas teksts](#) pieejams EESK tīmekļa vietnē.

EESK apliecina solidaritāti un vienotību ar Ukrainu

EESK priekšsēdētāja Christa Schweng

Mēs esam liecinieki nepamatotai agresijai pret brīvību, demokrātiju, vērtībām, pret Eiropas Savienības pamatiem kā tādiem, kas ir balstīti uz likuma spēku, nevis uz spēka likumu. Eiropas Savienības izveides iemesls – miers – pašlaik ir vēl svarīgāks, nekā jebkad iepriekš. Mums, eiropiešiem, ir jābūt vienotiem solidaritātē ar Ukrainas tautu.

EESK priekšsēdētājas vietnieks komunikācijas jautājumos Cillian Lohan

Mēs apliecinām solidaritāti Ukrainas iedzīvotājiem. Es izjūtu dziļu cieņu pret spēcīgajām partnerattiecībām, kas jau ir izveidojušās starp Eiropas Savienības un Ukrainas pilsonisko sabiedrību. Kopš kara sākuma mēs vērojam unikālu cilvēcības un iejūtības vilni pret Ukrainas bēgļiem, kas ir vienreizējs solidaritātes, vienotības un nesavtības piemērs. Ukrainas

nācija aizstāv mieru un drošību visu labā. Šai cilvēciskajai traģēdijai nav robežu – tā skar mūs visus.

EESK priekšsēdētājas vietniece budžeta jautājumos Giulia Barbutti

Jebkuros ģeogrāfiskā platuma un garuma grādos karš ir nepieņemams un ir jānosoda. Tas nes tikai postu, nāvi un šausmas. Ukrainā, Eiropas Savienības pierobežā, Eiropas vēstures laikrādis ir pagriezts atpakaļ uz laikiem, par kuriem mums bija izveidojusies pārliecība, ka tie pieder tikai pagātnei. Šajā šausmīgajā traģēdijā Eiropas iestādes ir apvienoti spēkiem iestājušās pret šo nepieņemamo agresiju un atvērušas savas durvis tiem, kas bēg no kara, īpaši sievietēm, bērniem un vecākiem cilvēkiem. EESK kopā ar pilsoniskās sabiedrības organizācijām apvienoti solidaritātes spēkiem palīdz šo šausminošo notikumu upuriem. Eiropas Savienībai ir pienākums uzņemties izšķirošu lomu tādu diplomātisku risinājumu meklēšanā, kas varētu apstādināt šo konfliktu, nekavējoties rīkoties, lai sāktu par šiem noziegumiem atbildīgo vajāšanu un spert konkrētus soļus atjaunošanas virzienā.

Darba devēju grupas priekšsēdētājs Stefano Mallia

Uzreiz pēc Krievijas invāzijas Ukrainā Eiropas Savienība veica pasākumus, kas vēl tikai pirms dažiem mēnešiem nebija iedomājami. Karš Ukrainā atklāj cilvēciskumu, kas piemīt Eiropas Savienībai un tās pilsoņiem – kam brīvība un miers ir svarīgāki par šaurām interesēm un tirdzniecību. Eiropas atmoda ir redzama visās politikas jomās. Ja Eiropa vēlas mieru arī turpmāk, tai ir jāveido spēcīga ārpolitika un kopēja

aizsardzības politika. Šo jautājumu vairs nevar noklusēt laikā, kad mūsu kontinentā ir atgriezies karš. Pieaugošais atbalsts miera saglabāšanai un solidaritātei kļūst par Eiropas jauno vaduguni, kas spēs apvienot eiropiešus un citus pasaules iedzīvotājus. Eiropas Savienībai ir no jauna jāizjūt alkas pēc miera, lai varētu turpināt veidot savu redzējumu. Tā vietā, lai Eiropu sašķeltu, Putins mūs visus ir vienojis virzībā uz šo misiju.

Darba ņēmēju grupas priekšsēdētājs Oliver Röpke

Krievijas agresija tiešā veidā apdraud Eiropas Savienību. Mums ir jābūt vienotiem un plecu pie pleca jāsolidarizējas ar Ukrainas iedzīvotājiem – gan tiem, kas šajās dienās dodas bēgļu gaitās, gan tiem, kas paliek cīnīties. Arodbiedrības atceras, ka karamašīna reiz tika darbināta ar strādnieku asinīm, tāpēc tās prasa atsaukt Krievijas karaspēku un atbalstīt gan Ukrainas, gan Krievijas pilsonisko sabiedrību.

Grupas “Daudzveidība Eiropā” priekšsēdētājs Séamus Boland

Mēs stāvam bezdibeņa malā, un mums ir jāpalīdz Ukrainas pilsoniskās sabiedrības organizācijām. Uz spēles ir liktas mūsu Eiropas vērtības un principi, un mums ir stingri jāiestājas pret agresiju un par vērtībām, kuras Eiropa ir aizstāvējusi kopš Otrā pasaules kara. No vēstures mums ir zināms, ka miers ir ļoti trausls. Tam jāveltī visa mūsu uzmanība un darbs. To noniecinādami, mēs, cilvēki, esam spējīgi aizslaucīt visu mūsu pasauli un visas dzīvības formas. Ir svarīgi, lai Eiropas Savienība un plašāka Eiropas ģimene paliktu vienota un solidarizētos ar mūsu kaimiņiem.

Ārējo attiecību specializētās nodaļas priekšsēdētājs Dimitris Dimitriadis

Lai atbalstītu Ukrainas pilsonisko sabiedrību, EESK arī turpmāk centīsies izmantot izsenis iedibinātos kanālus, piemēram, ES un Ukrainas pilsoniskās sabiedrības platformu un divpusējos kontaktus.

[EESK atver durvis Ukrainas pilsoniskajai sabiedrībai](#)

Lai solidaritāti ar Ukrainu pārvērstu konkrētā rīcībā, EESK pievienojas Eiropas Parlamenta iniciatīvai “Pilsoniskās sabiedrības centrs” Ukrainai, ļaujot NVO “Promote Ukraine” izmantot daļu no savām telpām rue de Trèves 74, kā arī loģistikas aprīkojumu.

Oficiālā nodošanas ceremonija notika 2022. gada 20. aprīlī EESK Jacques Delors ēkā. EESK priekšsēdētāja **Christa Schweng** sveica Ukrainas pilsoniskās sabiedrības pārstāvjus, piedāvājot viņiem simbolisku “brīvas piekļuves” žetonu Ukrainas karoga krāsās.

Christa Schweng sacīja: “EESK kā ES organizētas pilsoniskās sabiedrības mājvieta atver durvis Ukrainas organizētajai pilsoniskajai sabiedrībai, kas ir daļa no mūsu Eiropas saimes. Mēs esam kopā ar

Ukrainu un tās tautu un pārvēršam mūsu solidaritāti konkrētā rīcībā. Kopā mēs esam vienoti, lai aizstāvētu mūsu kopīgās vērtības – brīvību, demokrātiju un tiesiskumu.”

Pilsoniskās sabiedrības koordinatore **Natalia Melnyk** uzsvēra: “24. februāris mainīja mūsu dzīvi. Ne uz labo pusi. Tomēr mēs nepieņemam līdztūlības apliecinājumus. Tagad ir daudz darāmā, un ceru, ka šajās telpās

mēs spēsim darīt vairāk, lai atbalstītu ukraiņus. Šis centrs ir atvērts visiem eiropiešiem, kuri vēlas atbalstīt Ukrainu.”

Ukrainas misijas Eiropas Savienībā vadītāja vietnieks **Serghii Tereshko** piebilda: “Vēlos pateikties par solidaritāti ar Ukrainu un par EESK rezolūciju “Karš Ukrainā un tā ekonomiskā, sociālā un vidiskā ietekme”. Pateicamies jums par atbalstu ES un Ukrainas pilsoniskās sabiedrības platformai, kas mums palīdz tuvināties Eiropas Savienībai. Telpu piešķiršana mums ir pirmais solis ceļā uz Ukrainas pastāvīgu klātbūtni Eiropas iestādēs.”

NVO “Promote Ukraine” priekšsēdētāja **Marta Barandiy** uzsvēra: “Eiropas iestādes mums ir devušas iespēju runāt. Tagad mēs saņemam telpu darbam – telpu sadarbībai ar Eiropas pilsonisko sabiedrību.”

Lai koordinētu Ukrainas pilsoniskās sabiedrības darbības, tiks izmantoti biroji un autostāvvietā B68 ēkā (rue de Trèves 74), kā arī administratīvais un loģistikas atbalsts (aprīkojums, iespēšana un IT pakalpojumi). Tādējādi EESK atvieglo šīs NVO darbu, Eiropas centrā nodrošinot drošu mājvietu organizācijai “Promote Ukraine”. (ab/ehp)

RUN? EESK LOCEK?I

Unik?ls cilv?c?bas un iej?t?bas vilnis attieksm? pret Ukrainas cilv?kiem

“Kopš kara sākuma mēs vērojam unikālu cilvēības un iecūības vilni, kas ir vienreizējs piemērs solidaritātei, vienotībai un nesavtībai pret Ukrainas cilvēkiem. Mūsu locekļi un viņu organizācijas ir parādījuši iespaidīgu mobilizāciju un apņēmīgi palīdz Ukrainas bēgļiem.”

Noskatīties EESK priekšsēdētāja vietnieka Cillian Lohan vēstījumu par pilsoniskās sabiedrības pastāvīgajiem centieniem atbalstīt kara skarto Ukrainu.

Mēs palīdzam ukraiņiem atsākt dzīvot un atjaunot savu saimniecisko darbību Polijā

Tomasz Wróblewski, EESK loceklis, Polija

Kad šis karš būs beidzies, Eiropu vairs neraksturos Otrā pasaules kara vai aukstā kara pieredze, bet gan visi pašreizējie notikumi Ukrainā un to sekas, kuras vēl nav iespējams paredzēt. Pārdzīvotā pieredze un mācības, kuras gūsim, mainīs lielāko daļu no mūsu līdzšinējās uztveres par pasauli.

Polijai uz visiem laikiem šis paliks vēsturisks valsts veidošanas brīdis. Tas, ko uzzinājām par pasaules trauslumu, vērojot, kā miljoniem cilvēku bēg no ļaunuma, kā arī tas, ko uzzinājām paši par sevi, dodot pajumti simtiem tūkstošu svešu cilvēku, atstās gadiem ilgu ietekmi.

Dažkārt runa ir par Polijas ukrainizāciju, šo abu tautu garīgo pārmaiņu.

2,7 miljoni cilvēku, kas ieradās mūsu valstī, šeit atrada mājokli un palīdzību, bet viņu bērni – iespēju mācīties skolās un bērnudārzos.

Ikviens, ko pazīstu, un cilvēki, kurus satieku uz ielas vai veikalos, kaut ko dara, lai sniegtu palīdzību. Katrs savā veidā. Vismācīgākie transportē uz Ukrainu medikamentus un ložu necaurlaidīgās vestes. Citi pavada savu brīvo laiku, palīdzot imigrantiem aizpildīt dokumentus, atvērt bankas kontus vai meklēt darbu. Tie, kas atrodas pierobežā, cauru diennakti uzņem bēgļus, kuri arvien lielākā skaitā šķērso mūsu robežu.

Viņi gatavo ēst, atrod transporta iespējas braukšanai uz citām pilsētām vai valstīm un izdala simtiem tūkstošu ziedojumu – segas, mugursomas un rotaļu lācīšus bērniem. Šie ziedojumi plūst no visas pasaules.

Kā uzņēmēju organizācijas biedri mēs varam palīdzēt jomās, kurās esam visnoderīgākie. Mēs palīdzam Ukrainas uzņēmējiem atjaunot savu uzņēmējdarbību Polijā. Izcelt uzņēmumus no sagrautu rūpnīcu, veikalu, veselības aprūpes centru un skaistumkopšanas salonu drupām un dot darbu Polijā cilvēkiem, no kuriem daudzi ir palikuši bez mājas, bez līdzekļiem iztikai un bez tuviniekiem.

Varšavas centrā darbojas Ukrainas uzņēmēju organizāciju birojs. Papildus biroja telpām un administratīvam atbalstam mēs palīdzam viņiem atrast vietu uzņēmumiem, kas nolems atjaunot savu uzņēmējdarbību Polijā. Sākām ar vairāku desmitu tūkstošu kvadrātmetru lielu ražošanas platību nomu. Pateicoties Polijas uzņēmumu dāsnumam Varšavas industriālajā zonā Ukrainas uzņēmēji šīs telpas var izmantot bez maksas. Viņi maksā vienīgi par ūdens patēriņu un atkritumu izvešanu.

Gandrīz divus mēnešus pēc šīs bēgļu krīzes sākuma Polijā nav izveidota neviena bēgļu nometne vai jebkāda cita vieta, kur tiktu apdraudēta cilvēka cieņa un drošība.

Gan Ukraina, gan Polija tagad ieiet jaunā kara posmā. Gribam, lai cilvēki, kas pie mums ir atraduši drošu patvērumu, var atsākt dzīvi no jauna. Nevaram ukraiņiem atdot viņu valsti, taču, dodot viņiem darbu, varam vismaz palīdzēt atgūt relatīvu normalitātes sajūtu.

EESK locekļi sagādā humāno palīdzību Ukrainai

Marcin Nowacki, EESK loceklis, Polija

Mana organizācija Polijā (ZPP) un Kulski fonds (ar kuru ir asociēta EESK locekle Małgorzata Bogusz) 2022. gada 8. martā noorganizēja nelielu, bet ātru humānās palīdzības konvoju.

Tas bija otrais brauciens šajā nedēļā. Kopā ar Małgorzata Bogusz un Amerikas Savienoto Valstu Atlas tīkla priekšsēdētāja vietnieci Tom Palmer mēs devāmies uz Ļvovu (Ukraina). Brauciena mērķis bija piegādāt Ukrainai zāles un medicīniskos un higiēniskos materiālus. Ar diviem pilniem autobusi mēs ieradāmies Ukrainas kolēģu norādītajā tikšanās vietā, kur iesaiņoja un izplatīja produktus nogādāšanai vietās, kur tie visvairāk vajadzīgi.

Vieglie automobiļi un autobusi veidoja garu, nepārtrauktu rindu gar Polijas un Ukrainas robežu Polijas virzienā. Diemžēl nepieciešamība evakuēt civiliedzīvotājus nemazinās, bet gan sistemātiski pieaug. Līdz 2022. gada 10. martam Polija jau ir uzņēmusi vairāk nekā 1,5 miljonus

ukraiņu.

Ceļā uz Ļvovu mēs šķērsojām vairākus kontrolpunktus. Lielākais no tiem, ko nodrošināja militārie spēki, atradās pie pašas pilsētas. Tā bija ļoti dzīva vieta, piepildīta ar cilvēkiem. Pilsētā bija simtiem tūkstošu cilvēku vairāk nekā parasti. Ļvova pašlaik ir pārsūtīšanas un loģistikas centrs, kas atbalsta Ukrainas centrālo un austrumu daļu. Pilsētas nomalē mēs sastapām savu gidu, kurš mūs pavadīja uz loģistikas centru. Tur jau gaidīja cilvēku komanda un nekavējoties sāka izkraušanu. Visi produkti tika sašķiroti un pienācīgi ieregistrēti katalogā. Procesa vadība bija visaugstākajā līmenī, un pēc mūsu centieniem mēs atradām laiku, lai apmainītos ar idejām par pašreizējo situāciju un par Ukrainas iedzīvotāju lielākajām vajadzībām. Ļvovas iedzīvotāji ir atvēruši savas mājas un piedāvājuši izmitināšanu, pārtiku un transportu bēgļiem no teritorijām, kurās notiek Krievijas uzbrukumi.

Mūsu uzturēšanās laikā ukraiņu kolēģi mums izklāstīja savus galvenos ieteikumus un vajadzības. Mēs strādājām kopā ik dienu, un es jutos pagodināts nodot viņu vēstījumu. Viņu galvenos ieteikumus un vajadzības var iedalīt trīs pamatgrupās: politiskie, militārie un civilie. Visneatliekamākie no tiem ir šādi:

- Finansiālā palīdzība un militārā aprīkojuma nodrošināšana, kas ir valdību un lielo uzņēmumu uzdevums.
- Spiediens un dziļas, plašas sankcijas pret Krieviju un Baltkrieviju. Sankcijas, no kurām nevar izvairīties. Tās arī mums radīs izmaksas, un mums tās ir jāuzņem. Beidzot ir pienācis laiks no jauna definēt mūsu enerģētiskās politiku.

Ir vajadzīgas konkrētas darbības – no valdības līdz darba devēju un darba ņēmēju organizācijām un pilsoniskajai sabiedrībai:

- Atbalsts medicīnas preču piegādes veidā.
- Mūsu partneru norādīto citu nepieciešamo piegāžu nodrošināšana.
- Atbalsts īmeņu evakuēšanai. Atpakaļceļā no Ukrainas mums bija gods transportēt tos, kuri evakuējās no Ukrainas. Otra iespēja ir iesaistīties uz robežas un palīdzēt ar transportu.
- Uzņemšana un izmitināšana īmeņiem, kuras ierodas ES valstīs. Reģionālā valstī mums ir vajadzīgs atbalsts bēgļu izmitināšanai – brīvās telpas jūsu mājokļos un jūsu tukšajos dzīvokļos. Polijā jau ir vairāk nekā 2,8 miljoni kara bēgļu.
- Racionalizēt darba meklēšanas procesu tiem, kuri var un vēlas strādāt.

Vēlos uzsvērt, ka pašreizējā bēgļu krīze Eiropas mūsdienu vēsturē ir vēl nepieredzēta. Lai to risinātu, mums ir jāiesaista visu dalībvalstu pilsoniskā sabiedrība.

Ukrainas bēgļu patvērums Rumānijā

Iesniedzis Ionuț Sibian, EESK loceklis no Rumānijas

Rumānijā vairākas pilsoniskās sabiedrības organizācijas, tostarp **FONSS**, **“Afterhills Association”**, **“Parentis Association”** un **“Our Smile Group Association”**, ir apvienojušas spēkus ar **Jasu pašvaldību** un izveidojušas patvēruma centru kara bēgļiem no Ukrainas. Šis aizkustinošais stāsts, ko man pastāstīja kolēģe **Mihaela Muntean**, ir viens no daudzajiem, ko pēdējā laikā esam piedzīvojuši.

Pirmā bēgle, kas nonāca **Bēgļu humānās un sociālās palīdzības centrā “CTR Nicolina Iasi”**, bija divas nedēļas vecā Jovana. Sīciņa un klusa viņa dusēja mātes rokās. Arī māte pēc patversmē notikušajām dzemdībām un 21 dienu ilgā ceļa bija klusa un bāla. Aiz viņām nāca mazulītes tēvs Romāns — gara auguma vīrs —, viņa māte un 86 gadus vecais vectēvs.

Četrus paaudžu cilvēki bija izkāpuši no piekrautā auto un lēni devās uzņemšanas nodaļas virzienā.

- No kurienes esat?

- No Harkovas!

Vārds noskanēja kā spriedums, pilns sāpju.

Mēs vēl nebijām oficiāli atvērti, taču man bija zvanījis kāds kolēģis no muitas punkta un jautājis, vai nevaram viņus uzņemt. Tā nu izvietojām viņus divos stāvos, ko bijām ierīkojuši cilvēkiem, kam palīdzība vajadzīga visvairāk.

Meitiņa bija piedzimusi trešajā bēgļu gaitu dienā, kara apstākļos. Kādas šausmas nācies pieredzēt jaunajai mātei! Romāns bijis smagas izvēles priekšā: no vienas puses pienākums cīnīties, bet no otras — tik daudz saudzējamo un sargājamo...

Tikuši galā ar bagāžas izkraušanu, viņi neslēpa, ka ilgojas tikai pēc miega. Nākamajā rītā viņi teica: “Pie jums ir tik klusi...” Taču mazā bija nemierīga, savukārt vectēvs, kura acu gaisma vairs nebija agrākā, ne ar vienu nesarunājās. Vienu karu viņš bija pieredzējis vēl pusaudža gados. Tagad, gadu nastas un neizdzēšamās dzīves pieredzes nomākts un uz kūjiņas atspiedies, viņš smagiem soļiem staigāja no vienas gultas pie citas.

Pirmā diena centrā — tā bija iespēja novannot un izmasēt Jovanu, iesaistoties darbiniekiem no “[Parentis](#)”. Patiesībā ar viņiem nodarbojāties mēs visi. Nākamajā rītā viņi jau bija mazliet atspirguši pēc kārtīga naktsmiera, kura laikā bērniņš pat nebija pamodies, lai paēstu.

Pēc tam bija dažas mierīgas dienas ar runātīgu un sirsnīgu vecmāmiņu, atturīgu un jauku māmiņu un piemīlīgu jaundzimušo. Romāns bez kavēšanās devās palīgā citiem bēgļiem; viņš palīdzēja, kā vien varēdams, it kā vēlēdamies atdot citiem to, ko saņēmis pats. Mēs kopīgi mazgājām veļu, kārām to žāvēties un runājāmies. Vectēvs mazliet atguva dzīvesprieku, sāka atbildēt uz sveicieniem un vienmēr laikā ieradās pie ēdamgalda.

Taču trauslais līdzsvars izjuka pēc dažām dienām, kad Romāna māte, sieva un mazā meitiņa mēģināja izbraukt uz Beļģiju. Lidostā bija atklājies, ka izceļot drīkst tikai viņa māte. Sievai nebija biometriskās pases.

Negribu pat iedomāties, kā jutās sievietē, šķīroties no sava dēla, mazmeitas un tēva. Kad Romāns ar bērnu uz rokām atkal atgriezās, satriekti bijām mēs visi. Galu galā viņi atrada iespējas, kā projām doties arī jaunajai mātei un viņas meitiņai. Palika tikai vīrieši — nomākti, atraidīti, katrs ar savām domām un bezspēcību. Tomēr drīz arī viņi atkal bija ceļā. Mums palika atmiņas par bēgli, kurš uz brīdi bija kļuvis par kolēģi, un par prieku, kas mūs visus pārņēma tai rītā, kad māmiņa pavēstīja, ka mazulīte ir mierīgi gulējusi saldā miegā; mums palika Romāna rakstīta zīmīte ar pateicības vārdiem par piedzīvoto neizsakāmo laimi — brīnumu vārdā Jovana —, bērnu, kurš spītīgi izvēlējās piedzimt tieši tad, kad apkārti citi mirst.

Ungārija: palīdzēt jebkur? veid?, kād? mēs varam

Zsolt Kükedi, EESK loceklis, Ungārija

Kā vides organizācijas delegāts zinu, ka, saskaroties ar šo cilvēcisko traģēdiju, ir ļoti maz laika ekoloģiska rakstura pārdomām un ka cilvēki, kuri tieši saskaras ar bēgļu pieplūdumu, atzinīgi vērtē pat visvienkāršāko intereses un līdzjūtības izpausmi un minimālas palīdzības piedāvājumu.

Saistībā ar savu darbību reģionālās attīstības jomā es pazīstu daudzus vietējos mērus un reģionu vadītājus, kuri pēc kara sākuma nekavējoties un nesavtīgi piedāvāja bēgļiem savas kopienas ēkas un kopējās telpas. Kādā apdzīvotā vietā ar tikai 700 iedzīvotājiem uzņēma vairāk nekā simts ukraiņu. Kopš tā laika tā viņiem tur nodrošina pārtiku, pajumti un apģērbu mazgāšanu. Tūlīt pēc kara sākuma, kad atgriezās mājās no EESK plenārsesijas, es vērsos pie 18 vietējo pašvaldību locekļiem, mēriem un

reģionu vadītājiem austrumu Ungārijā ar jautājumu, kāda pie viņiem ir situācija un kā mēs viņiem varētu palīdzēt no attālās Budapeštas. Es neplānoju pats steigties uz robežu, jo pirmajās dienās entuziasma pārņemti brīvprātīgie var būt drīzāk traucēklis, nevis palīgi humānās palīdzības darbā.

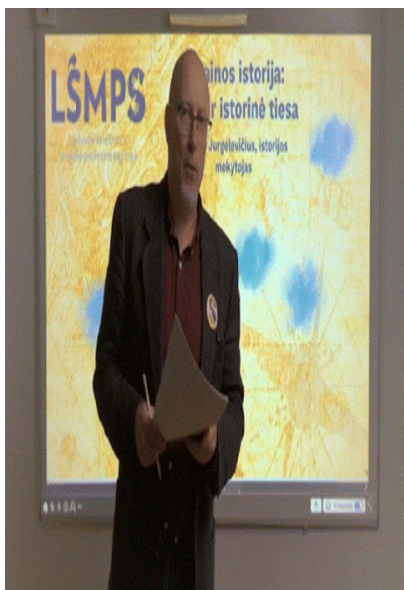
Atsaucās deviņi no 18 cilvēkiem, ar kuriem biju sazinājies. Pārējiem, domājams, nebija laika lasīt e-pastus vai uz tiem atbildēt, kas šajā situācijā ir pilnīgi saprotami. Tomēr tie, kuri atbildēja, teica, ka mana vēstule viņos vairo pārliecību. Jau to vien, ka mēs par viņiem domājam un zinām, ka viņi varētu pie mums vērsties, bija ļoti patīkami dzirdēt. Daži lūdza naudu, jo viņiem bija vajadzīgas segas un mazgāšanas līdzekļi. Daži mani norādīja vietas, kur tiek lūgti ziedojumi. Taču kopumā viņi apsolīja sazināties, ja situācija stabilizēsies, un viņi to vairs nevarēs to nosegt finansiāli vai personīgi.

Mēs piedalījāmies arī cita veida palīdzībā: medicīnisko preču savākšana un piegāde tiem, kam tā ir vajadzīga un kas tās nespēj iegādāties šādā situācijā. Mēs piegādājam stomas maisiņus no manas dzīvesbiedres darbavietas. Stomas maisiņi ir paredzēti cilvēkiem, kas nespēj dabīgi izvadīt savas ķermeņa atkritumvielas tāda defekta vai slimības dēļ, kas skar dažas gremošanas trakta vai urīnceļu daļas. Ķermeņa atkritumvielas tiek izvadītas caur atveri jeb stomu īpašā vietā vēderdobuma sienā. Pacientiem ik dienu ir vajadzīgs jauns maisiņš. Šī svarīgā maisiņa nogādāšana bija kaut kas tāds, ko mēs negaidījām, ka tas būs jādara. Tomēr mūsu dzīve ir pietiekami sarežģīta, lai saprastu, ka šādās situācijās mums ir jāveic arī neparasti ziedojumi.

Mūsu specializētās nodaļas sanāsmēs EESK mēs apspriedām Ukrainas un Krievijas karu un tā ietekmi. Mani lūdza uzaicināt referentu no kaujas zonas un ekspertu kodolenerģijas jomā, lai saprastu apdraudējumu, kas saistīts ar Ukrainas kodolspēkstacijām. Tā kā Ukrainā man ir daudz personisku paziņu, pateicoties manam darbam attīstības jomā, man izdevās sazināties ar Serhiju Prokopenko, kurš ir jauns cilvēks no Harkovas, inovācijas un uzņēmējdarbības speciālists, konsultants un jauns ekonomikas pētnieks. Viņš ziņoja tieši no kaujas zonas – no bunkura Harkovā –, kur viņš bija patvēries no bombardēšanas šajā teritorijā neilgi pirms mūsu sanāksmes. Viņu nomainīja Ungārijas kodolspeciālists, kurš ieradās pēc viņa, kad pazuda interneta savienojums. Dr. Zsolt Hetesi, Publiskās pārvaldes universitātes vecākais zinātniskais līdzstrādnieks, kopš 2005. gada ir iesaistīts vides, enerģētikas un ilgtspējas pētniecībā. Iepriekš, būdams viens no ilgtspējīgas attīstības un resursu pētniecības grupas vadītājiem, viņš daudz pievērsās pārapdzīvotības un resursu

pārmērīga patēriņa izraisītajai krīzei. Būdams eksperts resursu izsīkšanas jautājumos, viņš runāja par iespējamās kodolkatastrofas situāciju, neaizsargātību un izredzēm jebkurā no četrām kodolspēkstacijām Ukrainā. Viņš centās pārliecināt auditoriju, ka pašlaik pasaule, šķiet, nav pakļauta tūlītējam apdraudējumam no šīm kodolspēkstacijām. Pēc tam uzstājās Serhijs, un, kad viņš runāja, mēs varējām sajust kara realitāti. Viņam tika veltīti lieli aplausi. Specializētā nodaļa pārdzīvoja līdz viņa teiktajam, un mēs vairs nespējam koncentrēties uz TEN specializētās nodaļas parasto darbu.

Domāju, ka tas ir arī humanitārs uzdevums: veidot kontaktus ar kara izolētiem cilvēkiem un atņemt mūsu acīmredzamo drošības sajūtu, lai realitātes vējš varētu mūs sasniegt, un mēs jūtam, ka arī mēs varam kaut ko darīt, pat tālīnē.

Atklāta mācībstunda par Ukrainas vēsturi

Sagatavojusi EESK locekle Tatjana Babrauskienė (Lietuva)

Lietuvas izglītības darbinieku kopiena ar dziļu sarūgtinājumu un neizpratni vēro Krievijas pašreizējo plaša mēroga militāro darbību Ukrainā un ir uzsākusi iniciatīvu, kuras ideja ir izglītēt jaunāko paaudzi par Ukrainas vēstures mītiem un realitāti.

Ir ļoti svarīgi ir izprast šīs bezprecedenta agresijas saknes un cēloņus. Viens no tās cēloņiem ir Krievijas organizētais informācijas karš, kas ietver propagandas, dezinformācijas un viltus ziņu elementus par Ukrainu.

Lietuvas Izglītības un zinātnes darbinieku arodbiedrība (LSMPS-LESTU) rīkoja kampaņu ar mērķi stāties pretim informācijas karam un Lietuvas

skolās paust atbalstu Ukrainai. 28. februārī mēs uzaicinājām visu mācību priekšmetu skolotājus un izglītības iestāžu vadītājus uz pirmo mācībstundu par atbalstu Ukrainai un par tās patieso vēsturi.

LSMPS/LESTU priekšsēdētāja vietnieks un vēstures skolotājs **Audrius Jurgelavičius** sniedza atklātu vēstures mācībstundu par Ukrainu, kurā tika aptverta gadsimtu ilga vēsture un valsts sākotne. Šo mācībstundu mēs pārraidījām tiešsaistē, un tai varēja pievienoties visas Lietuvas skolas.

Mācībstundai bija trīs mērķi: pirmkārt, parādīt, ka Ukrainā dzīvojošie cilvēki ir patstāvīga nācija, nevis krievi, un, otrkārt, ka ukraiņi ir veidojuši paši savu vēsturi un savu valsti, ko viņi tagad pārvalda. Ja viņi paši to ir izveidojuši, viņiem nevajadzētu būt kādam pateicību parādā par atļauju būt savas valsts saimniekiem; un, ja viņi nav pateicību parādā savu valsti, nevienam nav tiesību to atņemt. Šīs mācībstundas trešais mērķis bija atklāt dažus mītus, kas dažkārt kļūst par meliem, kad ir runa par Ukrainas vēsturi.

Mācībstunda jau ir pārtulkota krievu, poļu un angļu valodā un ar Lietuvas diasporas un Education International starpniecību izplatīta visos kontinentos.

Mēs esam sagatavojuši uzlīmes un aicinām skolēnus tās izdrukāt un izmantot mācību stundas laikā, lai paustu atbalstu Ukrainai. Mēs arī aicinājām viņus uzņemt fotoattēlus no mācībstundas un tos mums nosūtīt. Mēs esam ar šiem attēliem dalījušies ar Ukrainas izglītības kopienu, līdz ar deklarāciju par atbalstu un solidaritāti.

Ir ļoti svarīgi, lai mēs paliktu vienoti. Mēs nevaram pieļaut vēstures pārrakstīšanu.

Mācībstunda ar subtitriem angļu valodā ir pieejama šeit:

<https://www.youtube.com/watch?v=G0lu8AM0o8c&t=17s>

K? Lietuvas pilsonisk?s sabiedr?bas mobiliz?jas Ukrainas lab?

Emilis Ruželė, EESK loceklis, Lietuva

Līdz marta sākumam Lietuvas iedzīvotāji bija ziedojuši vairāk nekā 12 miljonus eiro. Mana organizācija - Ieguldītāju forums - ir ziedojusi 1000 EUR, un mūsu locekļu uzņēmumi ir ziedojuši vairāk nekā 300 000 EUR dažādām organizācijām, kuras palīdz Ukrainai.

Brīvprātīgo organizācija "Stiprūs Kartu" ("Kopā – stiprāki") palīdz nodrošināt transportu, izmitināšanu un citus resursus bēgļiem no Ukrainas. Ieguldītāju forums ir darījis pieejamu pusi no sava biroja telpām Viļņā, lai palīdzētu, un ir gatavs tur uzņemt bēgļu ģimeni. Pats esmu atvēlējis istabu savā dzīvoklī, lai uzņemtu bēgļus.

Visbeidzot, Viļņā cilvēki ik dienu protestē pie Krievijas vēstniecības.

Portugāļu demonstrāciju dalībnieki saka “Karam nē! Mieram jā!”

Sagatavojis EESK loceklis Fernando Manuel Maurício de Carvalho

Šī demonstrācija notika lietainā marta dienā Largo de Camões, Lisabonā. Tās dalībnieki iestājās pret karu, sankcijām un pret tiem, kuri gūst peļņu no ieroču pārdošanas vai karu izmanto kā militarizācijas ieganstu. Demonstrācijas norisinājās arī citās vietās valstī.

Protestētāju rokās plīvoja zili un balti karogi ar miera baloža attēlu un vārdu “miers”. “Apstādināt karu, dot iespēju mieram!” bija pasākuma galvenais vēstījums. Tajā bija dzirdamas arī vairākas uzrunas. Vienu no tām teica João Coelho no Portugāles Darba ņēmēju vispārējās konfederācijas (CGTP-IN). Viņš nosodīja kara atbalstītājus, kurus Eiropā vieno pastiprinātas bruņošanās ideja un tos, kuri iedzīvojas bagātībā no

ieroču tirdzniecības.

CGTP-IN solidarizējas ar strādniekiem un cilvēkiem, kas cietuši kara dēļ – īpaši ar Ukrainas iedzīvotājiem. CGTP-IN darbības pamatprincips vienmēr ir bijusi miera aizstāvība un kara nosodījums. Organizācija uzsver nepieciešamību pārtraukt karu un dot iespēju miera nostabilizēšanai.

Mēs aicinām izvēlēties dialogu un konfliktu pārvarēt miermīlīgā ceļā. Karš nav risinājums, mēs domājam par strādniekiem, par Ukrainas tautu un citu valstu iedzīvotājiem, jo viņus pirmos skar karš un postījumi un viņi cieš visvairāk.

Mūsu pārliecība ir tāda – lai panāktu mieru, ir jāapkaro militarisms un bruņošanās sacensība, ir jāmeklē miermīlīgi risinājumi: ir jāslēdz vienošanās vai jāizmanto dialoga mehānismi, kas balstīti uz savstarpēju uzticēšanos, sadarbību un visu Eiropas valstu un tautu drošību. Tāpēc ir nekavējoties jāpārtrauc pašreizējā militārā eskalācija.

Sankciju noteikšana neapstādina karu, bet no tām cieš strādnieki un tauta gan valstīs, uz kurām šīs sankcijas attiecas, gan citur. Sankcijas pret tādām valstīm kā Irāka ir parādījušas, kādas ir to sekas un to, ka rezultātā pasliktinās dzīves apstākļi. Turklāt sekas ir jūtamas arī citās valstīs. Tāpēc ir jāpretojas uzbrukumiem pret tiesībām, kas pasliktina strādnieku dzīves apstākļus.

CGTP-IN uzsver, ka ir jānodrošina pilns atbalsts bēgļiem un vienlaikus jāapkaro visa veida rasisms un ksenofobija. Organizācija uzsver arī, ka ir nepieciešams sniegt humanitāro atbalstu, lai risinātu problēmas, kuras skar Ukrainas un tās kaimiņvalstu iedzīvotājus.

Mēs vēlreiz paužam solidaritāti ar kara upuriem, īpaši ar Ukrainas tautu un strādniekiem, bet arī ar palestīniešiem, Rietumsahāras, Jemenas, Somālijas, Sīrijas un Afganistānas iedzīvotājiem. Līdztekus tam mēs vēlamies uzsvērt, ka miera ceļš ir būvējams, ievērojot starptautiskos likumus un ANO ietvaros.

“Mūsu mājai būtu jākļūst par viņu māju”

Noklausieties EESK locekļa **Ionuț Sibian** vēstījumu par Rumānijas pilsoniskās sabiedrības plašo mobilizāciju, lai palīdzētu Ukrainas bēgļiem, kuri meklē patvērumu no kara, ar aicinājumu visai Eiropas pilsoniskajai sabiedrībai uzņemt kaimiņus no Ukrainas: “Šis ir vēstījums, kas mums būtu jānodod ārējai pasaulei: mūsu mājai Briselē būtu jākļūst par viņu māju. Mēs esam šeit, un mēs rūpēsimies par saviem kolēģiem no Ukrainas, lai sniegtu viņiem drošības tīklu, morālu atbalstu un visu nepieciešamo.”

Eiropas solidaritāte darbībā

Noskatieties **Antje Gerstein** (Vācija) vēstījumu par Vācijas pilsoniskās sabiedrības ļoti konkrēto palīdzību Ukrainas bēgļiem.

“Mūsu ātrā mobilizācija, lai ar konkrētu rīcību atbalstītu Ukrainu, tās iedzīvotājus, uzņēmumus un pilsonisko sabiedrību, man liek lepoties. Vairāki Vācijas mazumtirdzniecības un pārtikas uzņēmumi Ukrainai ir piegādājuši 4000 tonnu pārtikas. Tā ir Eiropas solidaritāte darbībā.”

Spānija: arodbiedrība UGT sava budžeta procentuālo daļu ziedo humanitārajai palīdzībai

Šajā videomateriālā EESK loceklis no Spānijas Salgado Manuel Garcia aicina uz “mieru, solidaritāti un cieņu”, paziņojot par savas arodbiedrības apņemšanos palīdzēt kara skartajiem ukraiņiem.

“Spānijas lielākās arodbiedrības Unión General de Trabajadores vārdā mēs pilnībā nosodām Vladimira Putina bruņoto spēku iebrukumu Ukrainā. Tas ir ne tikai uzbrukums Eiropas Savienības pamatvērtībām, bet arī uzbrukums civiliedzīvotājiem. Mēs aicinām steidzami nodrošināt solidaritāti un humāno palīdzību.”

Politiska, ekonomiska un stratēģiska reakcija uz karu Ukrainā?

Cinzia del Rio, EESK locekle, Itālija

Krievijas iebrukums Ukrainā mainīs ģeopolitiskās un ekonomiskās attiecības pasaulē un noteikti Krievijas un ES attiecībās.

Demokrātiskā starptautiskā sabiedrība un arodbiedrību kustība ir stingri nosodījusi neattaisnoto militāro iejaukšanos, kas rada upurus civiliedzīvotāju vidū un iznīcina valsts pilsētas un civilās un ekonomiskās struktūras.

Mēs esam pauduši pilnīgu atbalstu Ukrainas tautai, esam rīkojuši demonstrācijas pret Putinu un viņa īstenoto neizprovocēto karu un atbalstām pret Krieviju vērstu stingru ekonomisko sankciju ieviešanu, kam būtu jārada spiediens uz režīmu. Jau pusotru mēnesi turpinās zvērības, humānās palīdzības koridori ir izrādījušies problemātiski,

miljoniem Ukrainas iedzīvotāju ir pametuši valsti, lai meklētu patvērumu ES valstīs, un vēl daudzi tiek pārvietoti Ukrainas iekšienē, un sarunas par pamieru un miera procesu kavējas.

Pilsoniskās sabiedrības organizācijas, arodbiedrības un NVO visā Eiropas Savienībā un it īpaši valstīs, kuras robežojas ar Ukrainu, ir apliecinājušas savu beznosacījumu solidaritāti, sniedzot bēgļiem tūlītēju palīdzību, medicīnisko aprūpi, pajumti, pārtiku, apģērbu un zāles. [Pagaidu aizsardzības direktīva](#) bija būtiska, lai garantētu viņu aizsardzību un tiesības Eiropas Savienībā, palīdzot viņiem pārvarēt ārkārtas situāciju un pēc iespējas integrēties mūsu sabiedrībā. Turklāt mums jāpatur prātā, ka 80 % bēgļu ir sievietes un bērni, kuri pirmo reizi saskaras ar nežēlīgu izturēšanos un vardarbību kara laikā, kam ir psiholoģiskas sekas, kuras viņus ietekmē visu mūžu. Eiropas Savienībai būs modri jāseko tam, lai nodrošinātu šo neaizsargāto grupu aizsardzību un novērstu arī cilvēku tirdzniecības un seksuālas izmantošanas risku.

Krievijas iebrukums Ukrainā ir nostiprinājis Ukrainas nacionālo identitāti, ģeopolitisko orientāciju uz Rietumu demokrātijām un paātrinājis pievienošanās ES procesa sākumu; tas ir no jauna vienojis ES un ASV – ar stabilām attiecībām –, nostiprinājis NATO pie Ukrainas robežām un saliedējis ES valstis, kuras ir reaģējušas ar vienprātīgu nosodījumu Krievijas iebrukumam un kara brutalitātei. Taču pēc ES pirmās sankciju paketes, kura nesen tika attiecināta arī uz ogļu importu, pašlaik nav iespējams pieņemt kopīgu lēmumu par importa, it īpaši gāzes un naftas, aizliegumu, jo tas nozīmētu, ka Eiropai būtu ātri jāmeklē alternatīvi piegādes avoti, lai tās ekonomiskā izdzīvošana nebūtu atkarīga no Krievijas. Taču mēs vēl neesam tam gatavi, mums ir vajadzīga Eiropas valdību vienprātība, un Krievijas enerģijas importa pilnīgas blokādes ietekme uz dažu valstu IKP būtu dramatiska.

Tas nozīmētu uzņēmumu slēgšanu un darbvietu zaudēšanu pēc pandēmijas radītās krīzes. Protams, būs vajadzīgs laiks, lai ieviestu pilnīgu gāzes un ogļūdeņražu embargo, taču šis ceļš ir nosprausts un iepriekšējās ekonomiskās attiecības ar Krieviju ir atceltas uz visiem laikiem. Tomēr šajā sakarā ES ir pienākums glābt to, kas ir atlicis no Ukrainas ekonomikas, lai novērstu ilgstošu katastrofu turpmākajos gados un uzsāktu konkrētu dialogu ar Ukrainu par pievienošanās procesu, nekaitējot notiekošajam Rietumbalkānu pievienošanās procesam.

Eiropas Savienībai ir jāievieš kompensācijas pasākumi, lai novērstu konflikta un ar to saistīto sankciju negatīvo ekonomisko un sociālo ietekmi uz mūsu valstīm. Mēs nevaram ignorēt to, ka sankcijas pret Krieviju ietekmēs ES ilgtspējīgas attīstības mērķus, par kuriem esam vienojušies saistībā ar Next Generation EU paketes ieguldījumiem. Taču mums ir jā saglabā apņemšanās attiecībā uz zaļo un digitālo pārkārtošanu un jānodrošina labāka sociālā dimensija Eiropā.

Karš arī nopietni ietekmē pārtikas apgādi pasaulē un Eiropā. Cenu pieauguma dēļ tas vēl vairāk pasliktinās jau tā sarežģīto situāciju Eiropas lauksaimniekiem un patērētājiem. Mums ir jākoncentrējas uz pasākumiem, kas vērsti uz pārtikas nodrošinājumu Eiropas Savienībā gan īstermiņā pēc iebrukuma, gan ilgtermiņā. Tikmēr mums nevajadzētu ignorēt kara spēcīgo ietekmi uz pārtikas piegādi arī trešās valstīs. Ir jāizvairās no jaunas sociālās un ekonomiskās krīzes, jāaptur pārtikas un naftas cenu spekulanti un jāapsver pasākumi to papildu peļņas aplikšanai ar nodokli.

Taču prioritāte ir pārtraukt karu un rast ceļu sarunām un miera procesa uzsākšanai. Eiropas Savienībai būtu jāklūst par reālu ģeopolitisku dalībnieku, vadošo dalībnieku pie sarunu galda, jo izšķiras tās nākotne. Ķīnai un Turcijai šajās sarunās ir politiskās un ekonomiskās priekšrocības, bet tās nav demokrātijas un cilvēka pamattiesību ievērošanas aizstāves. Tas ir pagrieziena punkts ES stāstā, kam ir politiska, ekonomiska un stratēģiska ietekme uz visu pasauli. Eiropas Savienībai ir jāuzņemas jauni pienākumi un jāvirzās uz spēcīgāku politisko integrāciju: bez kopējas ārpolitikas un spēcīgākas un saliedētākas politiskās integrācijas mums nevar būt kopīga aizsardzības sistēma. Jebkurai virzībai uz integrētu aizsardzību ir jānotiek ar skaidru demokrātisku kontroli pār šādu sistēmu.

Kara riskam Eiropā vajadzētu mudināt ES valstu valdības strādāt pie skaidra politiskas integrācijas procesa saistībā ar konferenci par Eiropas nākotni.

Eiropas Savienībai ir jāaizstāv un jāaizsargā savas vērtības, un tās pienākums ir saglabāt mieru, ko esam garantējuši Eiropā pēdējo 70 gadu laikā.

Eiropas pilsoniskajai sabiedrībai svarīgs brīdis

Sagatavojis EESK loceklis Andris Gobiņš (Latvija)

Katrs no mums var kaut ko darīt, lai brīvība pienāktu ātrāk un lai tā būtu ilgtspējīgāka. Es vēlos dalīties ar dažām idejām par to, kā to panākt. Tās balstītas uz manu pieredzi, ko esmu guvis, uzaugdams bēgļu ģimenē trimdā un tagad – strādādams Latvijā.

1. Mums ir jāsaprot, kādi ir mūsu mērķi un attiecīgi jārikojas.

Tas ir skaidrs. Jo ātrāk Ukraina tiks pilnībā atbrīvota no Krievijas okupācijas un terora, jo mazāk būs slepkavību, izvarošanas, spīdzināšanas, ciešanu un postījumu. Līdz ar to arī pārējo Eiropu skars mazāk negatīvu seku.

Mums ir jādara viss, lai ko tas maksātu (tieši tā – lai ko tas maksātu), lai palīdzētu Ukrainai uzvarēt šajā karā pret vardarbību un izglābtu Eiropas Savienības un Eiropas nākotni. Un, jā, mēs kā pilsoniskā sabiedrība varam

to veicināt ar spiedienu uz mūsu lēmumu pieņēmējiem, diskusijās ar viņiem, kā arī pilnveidojot darbību un nostiprinot saites ar pilsoniskās sabiedrības organizācijām.

2. Dažas no pilsoniskās sabiedrības iespējamām prasībām valdībām:

prasīt, lai politiķi (tostarp tie politiķi, kas ir mūsu organizācijas locekļi vai tās draugi) rīkojas. Ir jāpiegādā visi nepieciešamie ieroči un ir jāievieš stingras pilna apmēra sankcijas. Šis nav īstais brīdis, lai ar kaut ko samierinātos. – Lietas, kas mums jādara.

- ir jāizveido spēcīgi pasākumi, kas mazinātu un apkarotu viltusziņu izplatīšanu un manipulēšanu. – Ir nepieciešami stingrāki Eiropas Savienības pasākumi.
- ir jāizveido Ukrainai un Eiropas Savienības austrumu pierobežas valstīm paredzēts miera, atvēršanās un noturības mehānisms, kas šo reģionu padarītu par visstabilāko un visplaukstošāko reģionu pasaulē.

3. Iespējamie pilsoniskās sabiedrības pasākumi:

- boikots pret visu Krievijas preču, tostarp enerģijas importu un uzņēmumiem, kuri turpina sadarboties ar Krieviju vai tajā strādāt, un Ukrainas preču pirkšana. – Šajā jomā mums ir jādara vairāk.
- pievienoties neformālajam to arodbiedrību tīklam, kuras atsakās piekraut vai izkraut Krievijas kuģus u. c., pilsoniskās sabiedrības organizācijām, kuras sadarbojas ar Ukrainu vai palīdz tās bēgļiem. – Rīkosimies visās šajās jomās!
- Ukrainas tematikas iekļaušana visās jūsu sanāksmēs, Ukrainas organizāciju pārstāvju aicināšana uz visām jūsu organizāciju un tīklu sanāksmēm tā, kā mēs esam darījuši EESK specializēto nodaļu sanāksmēs un plenārsesijā. – Turpināsim šo labo darbu!

Secinājumi jāpanāk, lai agresorvalsts Krievija negūtu nedz vismazāko peļņu, nedz panākumus. Eiropas Savienība būs tikai ieguvēja, ja Ukraina kļūs par dalībvalsti.

Mūsu rezolūcijā ir skaidri norādīts, ka EESK skatījumā “Eiropas Savienībai un starptautiskajai sabiedrībai ir ārkārtīgi svarīgi, lai ar militāriem līdzekļiem netiktu mainītas nekādas robežas un lai agresors negūtu nekādu labumu. Ir jāievēro tiesiskums, nevis “stiprākā tiesības”, un jāpanāk, lai Ukrainai tiktu izmaksātas pilnas reparācijas.” Viss pārējais nodarītu lielu kaitējumu Eiropas Savienībai, mieram pasaulē un radītu neaptveramus humānos un finansiālos zaudējumus.

Esmu pārliecināts, ka Ukrainai ir jāklūst par pilntiesīgu Eiropas Savienības dalībvalsti un ka pavisam drīz Ukrainai tas izdosies. Ja Ukraina būs Eiropas Savienības sastāvā, ES būs spēcīgāka un arī labāka. Nav šaubu par Ukrainas apņēmību īstenot atlikušās reformas un par to, ka tas pozitīvi ietekmēs vērtības un ar tām saistīto politiku Eiropas Savienībā.

Latvijā pilsoniskās sabiedrības organizācijas rīko pasākumu “Saulespuķes vienotai Eiropai kopā ar Ukrainu” (#UkraineSolidarity un #UkraineInTheEU), kura laikā 9. maijā – Eiropas dienā – tiks stādītas saulespuķes. Tajā piedalīsies ES galvenās iestādes un citi sabiedrības locekļi, tāpēc aicinām pievienoties arī jūs!

Redakcija

Ewa Haczyk-Plumley (editor-in-chief)
Daniela Marangoni (dm)

Šī izdevuma līdzautori

Amalia Tsoumani (at)
Agata Berdys (ab)
Ewa Haczyk-Plumley (ehp)
Giorgia Battiato (gb)

Thomas Kersten (tk)

Koordinatoros

Agata Berdys (ab)
Katerina Serifi (ks)

Technical support
Bernhard Knoblach (bk)

Adrese

Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja
Jacques Delors iela, Rue Belliard 99, B-1040,
Bruxelles, Belgique
Tālrunis. (+32 2) 546 94 76
E-pasts: eescinfo@eesc.europa.eu

“EESK Info” iznāk deviņas reizes gadā EESK plenārsesiju laikā. “EESK Info” ir pieejams 23 valodās.
“EESK Info” nav oficiāla atskaite par EESK darbību. Oficiālās atskaites tiek publicētas Eiropas
Savienības Oficiālajā Vēstnesī vai citos Komitejas izdevumos.
Pārpublicēšana ir atļauta ar atsauci uz “EESK Info” (saite ir norādīta redaktoram).

05/2022